Öksüz Oğlan Çiçeği

— *Mehmet Şaban* · 11 Mart 2010

ıslı saçların dolaşık
paslı gerdanı dağların
ve ağlarım maviye çalar çiçekte
çiçeğe umut bağlarım.

kömür gözlerinde hayal
bir göz kırptı gözlerine zamanın
karanlık sonsuzluk iletti
ve lezzeti dilimde tüketti

ben şafakla açan çiçeğim
göçeceğim ayaklarım olsa
bulsa arılar yeniden zamanı
asümanı delecek çığlığım
bağlıyım derinden toprağa
mübalağa gerisi siperin
ve derin gönül kapılar ardı
kar yağardı çocukken zemheride
ve geride kalanlara kızardık dersinde
ıslı saçların kaldı şehrin üstünde
insanın dürüstünde bir de
bir de dijital pırıltılar kaldı
şehrin gürültüsünde

ben öksüz oğlan çiçeği
zamana yaslı dağların göğsünde.
bir çiçek Mart soğuğunun biçeceği...
rengim şafağın mavisinde
ismim gök gürültüsünde.
Kâf dağının ardındayım çok zaman
tohumum yok hayatın berisinde
göz göz zebaniler doldu dağlara
ahde vefa yok gerisinde